

нароси азыка ми. **Защо-то** хлѣк горѣ-ж вжтрѣк въ този огнь. **И** абраамъ мѡ рече: **Чадо!** помани че ты възпріе доврѣны-тѣк въ живота си, а дахаръ хлины-тѣк. **И** сега той са намѣрва въ втѣкшеніе а ты въ скървкы. **Отвѣкни** това междѡ насъ и васъ има голѣмъ пропастъ, и неможтѣ да минжтѣ кои-то искатѣ отъ тѣкы кымъ васъ ниго, отъ кашъ странъ кымъ насъ. **Тогава** рече когатыи. **И** тѣи моли-ж ти са, о, отче! да го проводишъ въ бацинж-тѣ ми кѣшъ: **Защо-то** имамъ и дрѣги петъ братіа, за да имъ рече тіа. **За** да не доджтѣ и тѣк на това мѣсто въ мѣкы-тѣк. **И** абраамъ рече; иматъ мойсеа и пророцы-тѣк и нека слѣшатъ. **И** когатыи рече, не, отче абрааме! но ако нѣкой отъ мрътвы-тѣк отиде при тѣкѣхъ, цѣтѣ да са покажтѣ. **И** абраамъ отговори. **Яко** не слѣшатъ Мойсеа и пророцы-тѣк, тѣк не цѣтѣ да повѣрватъ, и ако възкрѣсни нѣкой отъ мрътвы-тѣк.

ЗА БЛѢДНЫЙ СЫНЪ.

Нѣкой человекъ имаше двѣма сынове; по младый отъ тѣкѣхъ рече на баща си, отче, дай ми отъ имота си дѣла что ми са пада. **И** той имъ раздѣли имота си. **Олѣдъ** нѣ колко дни по младый мѡ сынъ събра сички-тѣк си нѣчтѣ, и отиде на далечно мѣсто; и тамо распрѣснж сичкій си имотъ съ раздѣдныи си животъ.

И така като распрѣснж сичко, слѣчи са голѣмъ гладъ на онова мѣсто; и той останъ въ оскѣдность. **Отиде** та са пристави при єдного отъ гражданы-тѣк на онаа страна, кой-то го проводи на помѣстїа-та си за да пасе свынїе. **И** желаше да са насыща съ рожковцы, кои-то адахъ свынїе-тѣк; и никой мѡ не даваше имъ. **И** когато дойде на себеси, рече: **Колко** бацини ми